

DUKAY BARNABÁS 75

(Szőny, 1950. július 25.)

zeneszerző, pedagógus, egyetemi tanár.

Középiskolai éveit a győri Tinódi Lantos Sebestyén Zeneművészeti Szakközépiskolában járta ki. 1969–1974 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hallgatója volt Sugár Rezső tanítványaként; 1976-ban diplomázott. 1970-től 20 évig az Új Zenei Stúdió tagja volt. 1974–1991 között a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola pedagógusa volt. 1980 óta tagja a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének. 1991–1995 között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Budapesti Tanárképző Intézetének tanára volt. 1994-től a Magyar Zeneszerzők Egyesületének tagja. 1995 óta a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem zeneelmélet tanára.

I.

Földes Imre: Metszet '96. Dukay Barnabás: Lebegő pára a mélység színén – esti változat (Beszélgetés a zeneszerzővel)

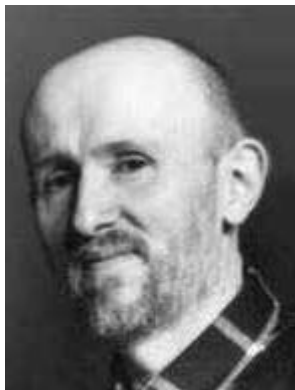
(Parlando 2000/1.)

II.

HOLLÓS MÁTÉ DUKAY BARNABÁS: KERESZTUTAK A VILÁGTALAN SÖTÉTSÉGBEN¹

Hollós Máté

Dukay Barnabás

- *Különös ciklikus mű érlelődik Dukay Barnabás keze alatt: a Keresztutak a világtalan sötétségben.*
- Három tétel, amelyek mindegyike magában is előadható. A két szélső darab adott esetben ráadásként is felhasználásra kerülhet. Ezek szólók – gordonkára illetve hárfára, s már készen állnak. A középső kamara formáció, afféle instrumentális motetta, s 10–15 tagú együttesével kapcsolatban még hangszerelési feladataim vannak. A keret-tételek egyenként két és fél perces tartamukkal egyensúlyt képeznek a középső közel ötperces hosszúságával. Ha egyben kerül előadásra a mű, a cselló–kamara–hárfa tételsorrend követendő.
- *Mi teremt kohéziót e három, erősen elkülönülő tétel között?*
- Ugyanabból a sziklából vannak kifaragva. Három csaknem egyforma szikladarab, amelyet különféleképp faragtam meg. Ugyanannak a zenei anyagnak háromféle megfogalmazása.
- *Ismerve zenédet, megüti a fülemet a ráadásdarab megnevezés. Nem épp ilyenekből áll munkásságod...*
- Megesik, hogy egy gordonkaművész Bach d-moll csellószvitjének Sarabande-ját játssza ráadásképp. Ilyen hangulati és hozzáállásbeli analógiával tekinthetők e tételeim ráadásdarabnak. Nem zajos tetszésnyilvánítást kiváltó hangzásoképek.
- *Inkább elmélkedő és relaxáló szándékúak?*

¹ Muzsika 2003/9., Művek bontakozóban rovat.

- Igen. A hárfadarabban az egyhangú-egyszólamú és akkordikus részek arányán kötődik meg a forma energiája, a csellótételben viszont előfordulnak ugyan kettősfogások, de alapjában egyszólamú.
- *Mi az az azonos zenei anyag, amelyből a három művet kifaragtat?*
- Van egy hatalmas nyersanyag-tömböm hangokból, s ahhoz megpróbálok különféleképp hozzányúlni. Ez persze nem összehasonlítható a dramatikus zene többféleségével, nem úgy vannak benne karakterek, mint azt, mondjuk, a 18. századtól megszoktuk. Ez másról szól, mások e komponálás eljárás módjai, máshogyan kanyarog az anyagban, figyeli annak erezeit és saját törvényszerűségeit, s próbál azok mentén közlekedni. Ha ugyanazt a nyersanyagot más módon közelítem meg, más képletet kapok. Így e tételek hangzásban nem keltik egymás variációinak érzetét. Ilyenkor azzal is játszik az ember, hogy lefaragja az anyagról a fölösleget – ahogy ezt a nagy reneszánsz szobrászok szokták volt mondani. A tudós elemző előtt feltárulnak az azonosságok, a hangzás azonban nem emeli ki azokat. A hangzó események gyakorisága, lefutása, a hangzásképek színbeli különbözősége mind elfedi a közös gyökereket.
- *Voltaképp egy hangrendszerrel gazdálkodsz?*
- Igen, csak a hangrendszert ne hangsornak értsd, hanem afféle öserdő összetettségű hangtömegnek.
- *Hogyan határoztad el, hogy szóló-tételek keretezzék a nagyobb együttest, és miért épp e két hangszerre esett a választásod? Cselló- és hárfaszerű a zenei anyaguk? Szélső tételek említése talán nem indokolt, ha opcionális a rendjük.*
- Valóban nem, legalábbis az elmúlt századok értelmében. Én már próbálkoztam a rögzített és a kötetlen tételrend mindenféle módjával. Ha ez a darab egyben megy le, a tételek – mint már mondtam – nem cserélhetők. Van mögöttük egy lényegi tapasztalat, amit az ember akusztikailag követhető formában, a maga számára tükröztetni tud. Nem technikai, hanem hangzási értelemben hangszereszerűek e tételek. Nem romantikus manírok jellemzik, de valamiféle nyitott rubato melódia élteti például a csellódarabot.
- *S a középtétel?*
- Az állókép, a középkori táblaképek szellemében. Hosszú hangok, hangszínbeli áttünésekkel. Van egy központi hangja, amely soha nem marad abba. Nem hideg, de messzeséget érzékeltető zene. A hangnak van 4+1 karakterisztikuma: az ideje, a magassága, az erőssége, a színe – és az iránya. Zeneakadémista koromban használhatatlannak tartottam a hangszerelés-tanulást a magam céljainak eléréséhez e tárgyban. Csak néhány éve találtam

rá arra, amit kerestem. Ebben a folyamatban az egyik külső megerősítés Messiaennak köszönhető. Láttam róla egy háromórás filmet, amelyben a zeneszerzőkről szóló meglepő megjegyzése számomra telitalálat volt. Manapság a zeneszerzők – így Messiaen – fekete zenét írnak, kevesen fehér zenét, s ő magát tartja az egyik legutolsónak, aki színes zenét ír. Különleges képessége volt a hangok és színek kapcsolatának felismerésére – gondoljunk csak Chronochromie című művére, amelynek akkordjait színek alapján válogatta meg.

- *Úgy írod ezt a tételt, hogy mintegy Messiaen módjára színektől kívánod vezéreltetni magad?*
- Nem. Az én színérzetem más. Ilyen színérzetet gyerekkorom óta érzek, csak félretettem. Bennem a hang nem vizuális színné, hanem *hang-színné* kódolódik. Nem a szó eredeti értelmében hangszínné, én azt a színt nem látom, hanem hallom magamban. Nincsenek szavaim erre az érzetre. Ezek a színek voltaképp energiák. Igazán nem is füllel, hanem valahogy hassal kell hallgatni...
- *Készülő vokális szextettedet is hassal kell hallgatni?*
- Én már a régi zenéket is egész másként hallgatom.
- *Szövegre komponálsz?*
- Jakab apostol levelének egy gondolatára görög nyelven. Most még csak a hangzásképpel foglalkozom, a szavakat utólag helyezem a hangzó anyaghoz. A szöveg tartalmi esszenciájának fedésben kell lennie a zene lényegével, a konkrét kapcsolatok ellenben szótag és hang között sokfélék lehetnek. 6 szopránnal vagy 3 szopránnal és 3 tenorral adható elő, ami két külön megközelítésmódot jelent a komponáláskor.

III.

HOLLÓS MÁTÉ AZ ÉLETMŰ FEJLEMÉNYEI² Dukay Barnabás intuíciós forrásai

Dukay Barnabás
(Bacskó Levente felvétele)

A fegyelmezett minimal arttól indult, a helyenként zabolátlan rögtönzésekig jutott delikát gondolkodó, aki a múlt mestereinek darabjaiba beleír, s a szerzői jog szelleme előtti idők alkotóihoz hasonlíthatóan nem tulajdonaként tekint saját kompozícióira – ez Dukay Barnabás, akinek a nem kortárs-specialista Klukon–Ránki zongoraművész család vált kiemelt tolmácsává.

Dukay Barnabás az Új Zenei Stúdió tagja volt, annak megalakulásától. Érdekes megfigyelní, hogy az alapítók, Jeney Zoltán, Sáy László és Vidovszky László a műhely közös szelleméből milyen saját utakra indultak az évtizedek folyamán. Hasonlóan egyéni mesgyét taposott ki Dukay.

– *Hogyan értékeled a kollégák azóta befutott pályáját, és hogyan a magadét?*

– Csak magamról tudok beszélni, soha semmilyen ideológiát nem követtem, s ma sem teszem. A szímatom után megyek. A szímat a hangok egyidejűségéből és egymásutániságából való érzetet jelenti. Nem a hangmagasságokat értem ez alatt, hanem azt, ami a hangok mögött van. Ez egy érzelmi és gondolati sáv együttesében megnyilvánuló „intuíció”. A két sávnak nem keveréke, hanem vegyülete. Nincs rá narratíva. A kettőt azért választom külön, hogy valamiképp meg lehessen nevezni.

² Gramofon Klasszikus és Jazz, 2022 Tavasz

– *A forrásnál, mielőtt a darabírásba kezdesz, zenei terminusokban kifejezhető gondolatok jutnak eszedbe, vagy intuíciók kódében indulsz keresésre?*

– Az „intuíciók” a legkevésbé sem ködösek. Rendkívül tiszták. Szétválaszthatatlanul érzelmiek és értelmiek. Előfordul, hogy hajnalban hangokra ébredek, amelyeket hallok magamban, de már kottaképszerűen látom is. Hagyjak aludni – gondolom, de azok tovább munkálnak bennem. Elalszom, s amikor jóval később felkelek, mindenre emlékszem. Stravinsky, ha eszébe jutott valami, nyomban lezongorázta, hallani akarta. Én is ezt teszem, még akkor is, ha nem zongoraművet írok éppen. A hangszeresekkel pontról-pontra mindent átnézek. Úgy tekintem, hogy nem tudok semmit. Bármilyen eszembe jut, ellenőriztetem. De nem minden „intuíció” jön alvás közben. Van, hogy nyomás nehezedik rám, vagy gyakorolok épp a zongorán, s előkerül valami a semmiből.

– *Nem gondoltam, hogy csak azért lefekszel aludni, hogy eszedbe jusson valami...*

– Múltkor egy hosszú e-mailt írtam valakinek. Idéztem benne valamit, s egyszerre csak egy 32 soros vers lett a szövegemből, amelyet teljesen késznek tekinthettem. Sokszor csak később válik intellektuálisan tudatossá az – esetenként rendkívül összetett rend –, ami egy műbe öntudatlanul kerül be.

– *Verset említesz. Egész pályádon veled volt a szavak művészete is, csak nem tudtunk róla?*

– Nem. 2004-ben léptem be az 55-ik életévembe. Többször játszottam jazzmuzikusokkal improvizatív koncerteken. Akkor CD-t terveztek kiadni, ahhoz kértek a kísérőfüzetbe szöveget. Hosszú, különös vers keletkezett. Azóta írok.

– *Klasszikus értelemben formákban írod a költeményeid, vagy inkább szabad versnek mondhatók?*

– Mindkettő előfordul. S voltaképp a szabad vers is formában van. Nem követek mintát. Van néhány olyan költő, aki az univerzumomban nagyon magasan fénylik: Dante, Angelus Silesius, Hölderlin, Nguyễn Thrãi s hogy egy magyart is mondjak, Weöres Sándor. Eleddig sohasem használtam magyar nyelvű költeményt szöveges zenében. Latin és görög kanonizált szakrális szövegekkel dolgoztam. Egy kivétellel, de az is görög nyelvű volt. Saját verseim közül egyet használtam egy 3–6 szólamú motettában, amelyben latin és görög textus is előfordul egyidejűleg, egészen más tartalommal. Ez a vers kötött formában van. Vokális művekben nem szöveget zenésítek meg, hanem a zenét szövegesítem meg.

– *Ezt hogy értsük? A könnyűzenéből ismerjük azt, hogy meglévő dallamra applikálnak szöveget, de te nyilvánvalóan másra gondolsz.*

– Létezik egy vokális darab, szóló, vagy együttes, de szövege még nincs. Keresni kezdek, rátalálok valamilyen meglévő szövegre, összeillesztem őket, s egyszerre csak megtalálják egymást. Mintha csak együtt íródtak volna. Én a szöveget nemcsak vízszintesen kezelem, hanem függőlegesen is. Vegyünk példának egy 9 perces motettát (az motettából elég hosszú). Görög a szövege és polifon szerkesztésű. A két szélső szólam egymással kánont alkot, az eggyel beljebbiek is egymással, és a két középső is egymással. De a kánonok sem egyenes irányúak, hanem bizonyos értelemben fordítottak. Az egyes kánonpárok úgy keletkeznek, hogy a hangok eggyel odébb ugranak, s így jön létre a következő lineáris hangvonal. Az eredeti sorrend 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, a második 2, 4, 6, 8, a harmadik 3, 6, 9 stb., amíg az összes hang el nem fogy. Ez a bonyolult polifonikus szövet – és ez fontos! – teljesen diatonikus. Nincsenek módosítójelek. Ritmikája sem hektikus – persze így sem könnyű intonálni. A szöveg függőlegesen halad a szólamokon, minden megszólaló hang kap egy új szótagot.

– *A megnevezett költők a te költői munkásságodra hatással voltak?*

– Nem. Ezeket nagy szellemeknek tartom, nem foglalkozom a költői technikájukkal. A módszerek sokfélék. Hasonlíthat másokéra, vagy sem, ez mindegy.

– *Össze tudom illeszteni magamban a megnevezett költőket szellemi kapcsolódásukkal, de mondjuk Dantét Silesiusszal összevetve – nem bántva Silesiust – a költészet más emeletén tartózkodnak.*

– Engem a szellem érdekel, a költészet-technika hidegen hagy. Japán nyelven is írtam verseket. Haikukat és tankákat is. Született japánnal lektoráltattam ezeket.

– *Tudsz japánul?*

– Nem tudok. A lektorom leírta szép kalligráfiával, s a japánok keresni kezdték régi dokumentumaikban, mert nem ismerték föl, hogy ez mai. Szótárt használtam. Ismerem a japán versformákat – magyar nyelven már használtam is azokat –, s én adtam meg japán verseim magyar fordítását, közölve, hogy csak az értelmét fordítom, mert nem akarom, hogy a versforma betartása miatt sérüljön a tartalom.

– *Utóbbi évtizedekben született darabjaidnak gyakran nagyon poétikus címük van, pl. Lebegő pára a mélység színén – s ez még nem a leghosszabb és legáttörtebb. E címek mögé konkrét tartalmat gondolsz, vagy szándékosan*

emeled el ezekkel a műveket? Ez a költészeti magatartás benne van-e a zenédben is?

– Az utóbbi kérdésre te fogsz válaszolni... A címek jelképek. Mindenki azt kezd velük, amit akar. A zenével természetesen kapcsolatban vannak. Nem madrigalisztikusan.

– *Maradjunk a Lebegő páránál. Ha hallgatom, azt az érzetet kellene éreznem, ami ezekből a szavakból sugárzik?*

– Nem. Azt, ami a zenéből hat rád. S ha ez képes benned fogalomká formálódni, akkor felfedezel valami összefüggést a cím és az átélt tapasztalat között.

– *A rögtönzés milyen viszonyban van komponált zenéiddel? Általam hallott improvizációidban mintha a leírt kompozíciókétől eltérő mechanizmus mutatkoznék meg. Az intuíció jelenléte tapintható, és nem stiláris különbségre gondolok, hanem arra, hogy egész más talajon kell állnia annak, amikor hatszólamú motettát írsz, mint amikor a pillanatnak zongorázol.*

– Amit improvizálni lehet, azt nem érdemes leírni. Amit viszont érdemes leírni, azt lehetetlen improvizálni. Ez a vízválasztó. Ritkán rögtönöztem szólóban, márpedig ha másokkal közösen játszom, az már másik nézőpontot is feltételez.

– *Azért nem érdemes leírni a rögtönözhető, mert az úgy kiteljesedik, és úgysem reprodukálható, vagy azért, mert nem tartod a leírttal azonos értékűnek?*

– Az előbbi. Olyan, mint egy beszélgetés. Vagy mint az ókori görögök peripatetikus elmélkedései. Az adott pillanatban és közegben működőképes. Ha esetleg fölveszik, újrahallgatása élvezhető, vállalható. De más műfaj.

– *Azért el tudom képzelni, hogy a peripatetikus, séta közbeni elmélkedésből hazavitt valamit a filozófus, amit utóbb kidolgozott. Ez zenében nálad nem működhet?*

– A rögtönzésben minden hic et nunc – itt és most – történik, előzetes gyakorlás nélkül helyben születik, és nem emlékszem semmire. Nem viszek haza belőle semmit. Ha nem készül felvétel, akár háromnegyed órát is játszunk összefüggően. Ha ott állnak a mikrofonok, inkább 3-6 perces tételeket hozunk létre, lemezen azok jobban funkcionálnak.

– *A rögtönözhető zenében kitárulkozóbb, szenvedélyesebb hangot tudsz megütni.*

– Mivel másokkal közös improvizációk voltak, a társakon is sok múltott. Én tudnék rendkívül személytelen is lenni, de ez egyéni dolog.

– *Emlékszem, Bartók–Pásztory-díjad átvételekor a Zeneakadémia tanácstermében – szólóban – nagyon szenvedélyes produkciót nyújtottál.*

– Hogy mikre emlékszel! Ott elengedtem magam. Nekem édes mindegy, hogy szenvedélyesebbet, vagy visszafogottabbat játszom, ezek csak megnyilvánulások, a lényeg ezeken messze túl található.

– *Erőteljesen megihlet a zenetörténet. Nem variációkkal „tisztelegsz” mesterek előtt, hanem átdolgozásokat készítesz, s nem azzal az igénnyel, mint egy előadó, hogy az ő hangszerén játszhatóvá tegyen bizonyos műveket. Milyen kapcsolatban van mindez zeneszerzői fővonallal? Úgy látom, nem epizodisztikus szerepet töltenek be ezek az átkomponálások.*

– Jól látod. Egységben van a kettő. Két-három kivétellel nem datáltam a darabjaimat, így csak halványan emlékszem, hogy 2005–2006 környékén kezdtem átdolgozásokat írni, tehát jogdíjas vagyok ebben a játékban, sőt, csak én, mert a szerzők olyan régiek, hogy jogvédelmük lejárt. Rendesen beledolgozom ezekbe a darabokba. Johann Sebastian Bachnál például inkább beleírok hangokat, semmint elhagyok, másoknál elhagyok, de bele is írok, sőt a formát is megváltoztatom, mint Satie esetében (A názáreti második prelűdje). Ennek a darabnak már most két verziója van: az egyik két zongorára, a másik 16 vonósra, s kétszer olyan hosszú az átdolgozásom, mint az eredeti, tehát vastagon beledolgoztam. Még egy harmadik verzióról is van elképzelésem.

A több változatban való gondolkodás saját darabjaimmal kapcsolatban is jellemző, egymástól távoli médiumokat választok hozzájuk. Bach-korálból variációkat készítettem egy, két és három zongorára. A Vom Himmel hoch da komm ich Herr öttételes kánonsorozatot három zongorára emeltem át, s Bachéi mellé sok hangot írtam bele. Ezt többször játszották, felvétel nincs, de az fontos, hogy hallottam. Az öt kánon-tétel elé egy korált helyeztem, így bő negyedórásra nőtt a terjedelem. Az ötödik kánon első zongora szolamát számos olyan hanggal egészítettem ki, amely a környéken sincs, de természetesen összefüggésben áll Bach eredeti anyagával. Nemrég Janáček Benőtt ösvényének tíztételes verziójával foglalkoztam: a Dobrou noc tételt dolgoztam át két zongorára. A forma megmaradt, de kiegészítettem hangokkal. Schützről Liszten át Tallisig számos, egymástól távol eső mester barátságát mondom magaménak.

– *Mi indít hangok beleírására? Hiányoznak neked hangok az eredetiből?*

– Ezek a zenék közel állnak hozzám, és az eredetihez közel is maradok. Ez is „intuíció”. Adja magát.

– *Ha 50–100 év múlva egy akkori zeneszerző egy Dukay-műhöz nyúl ekképpen, örülnél, hogy foglalkozik vele?*

– Ez az ő dolga. A mű nem az én tulajdonom. Múlandóság, változás, ennyi az egész. Ha valaki foglalkozik vele, jó, ha nem, úgy is jó. Mindegy.

– *Több száz éve gondolkodtak így a szerzők. A 19–20. század „ezt Én írtam!” szelleme más.*

– A tradíció nekem Joseph Haydnal véget ér. Mozart már nem az. A Don Giovanni második felvonásának egyes részleteiről, ha nem ismeri valaki, gondolhatná akár, hogy Wagner. Mozartnak – az első zenei celebnek – legalább 80 évig kellett volna élnie, ha az apja ki nem zsigereli. Vannak előzmények: Händel, a hamiskártyás Vivaldi (akit fél Európa rendőrsége üldözött). Ami onnan kezdődik, az hidegen hagy.

– *A zongora említése ráirányítja kameránkat a Klukon–Ránki családdal való kapcsolatra.*

– Máig elkészült kompozícióim fele zongoramű (a többi főleg vonós és vokális). A legtöbb kézzongorás, azt követik a szólók és a háromzongorások. 2002-ben néhány héttel apám halála után hívott fel Edit, nincs-e kézzongorás darabomra. Egy volt. Amikor eljátszották, írtam egy másikat is (kutya nehéz kánonokat). Azóta a kapcsolat folyamatos, sok-sok inspirációt köszönhetek művészetüknek.

– *Az életmű fele beszélgetésünkben ezt mondtad: „stílust ne teremtsék, eljárásmódokban ne bocsátkozzam ismétlésbe”. Már tíz éve nem tanítasz. A kompozícióiddal tanítasz?*

– Nincs ilyen szándékom. Néhányan, zenészek és nem zenészek, egymástól függetlenül azt állították, gyógyító ereje volt számukra a zenének, amit írtam. Még olyan is volt, aki próbán hallotta, nem koncerten, és mégis gyógyítónak érezte. Tudom, vagy sem, hogy ez mitől van, de ha így áll a dolog, nagyon örülök.

IV.

DUKAY BARNABÁS YOUTUBE FELVÉTELEIBŐL

[Hangok közt #1 | Dukay Barnabás \(1:17:19\)](#)

J. S.Bach fúgaszerkesztő művészete-a g-moll szőlőszonáta fúgája-Dukay Barnabás előadása 1.rész (1:26:02)

J. S.Bach fúgaszerkesztő művészete-a g-moll szőlőszonáta fúgája-Dukay Barnabás előadása 2.rész (13:28)

Ábrahám Márta és Dukay Barnabás: RÉSZLETEK AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGBÓL (1:02:14)

FUGA458_online: SZIMA ÉPÍTÉSZ KÁVÉHÁZ - Hajnal alkonyatkor Vendégünk: DUKAY Barnabás - zeneszerző (1:53:27)

A mélység színén - a koncert Leányfalutv 2015 (1:10:58)

Dukay: The Sun is but a morning star (Fülöp Ránki) (5:09)

Liszt Ferenc -- Dukay Barnabás: Pater Noster a Rosariohoz - Anima Musicae (4:52)

Dukay Barnabás: A Pantokrátor Szentjei Körében - Anima Musicae (3:01)

GADÓ GÁBOR - DUKAY BARNABÁS DUÓ, Trafó (5:54)

Dukay Barnabás: ...és pirkadni kezdett a messzeségben (2022) (4:41)

Dukay Barnabás: Szőlőszonáta, Matuz Gergely előadásában, 2022 június 21, Háló Közösségi Házban (12:46)

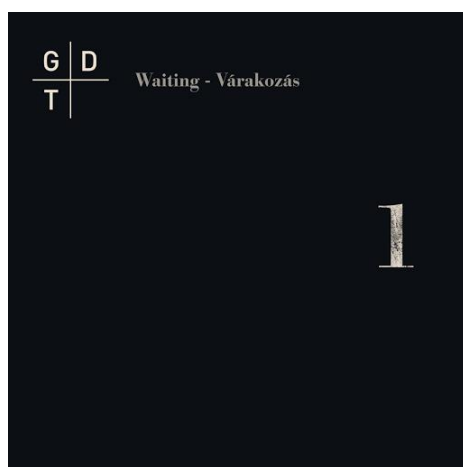
Gueorgui Kornazov Horizons Quintet (18:18)

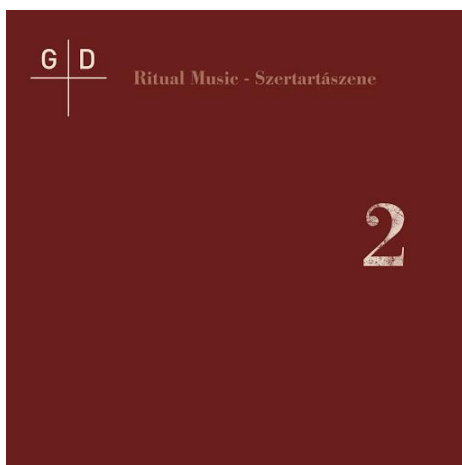
[A fény megjelenése \(28:35\)](#)
 © 1989 HUNGAROTON RECORDS LTD.

[Visions heard of light and love \(Canons and symphonies\) \(6:25\)](#)
 © BMC Records 2012

[Magnificence \(3:53\)](#)
 © 2018 Hunnia Records

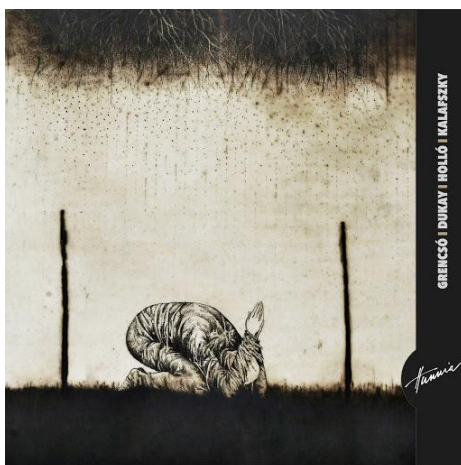

[ra](#) (1:41)
2018 Hunnia Records

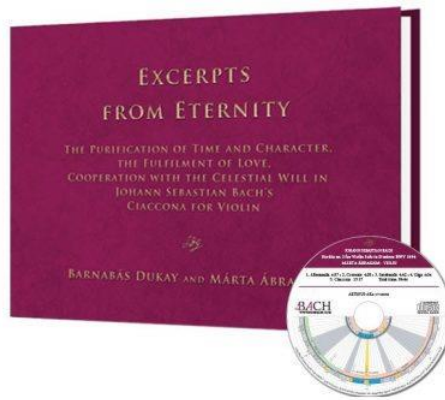

[. az enyém, és értem van... \(Monódia alt hangra, Keresztes Szent János szövegére\) /](#)
(10:06)

© 2020 Fotexnet Kft.

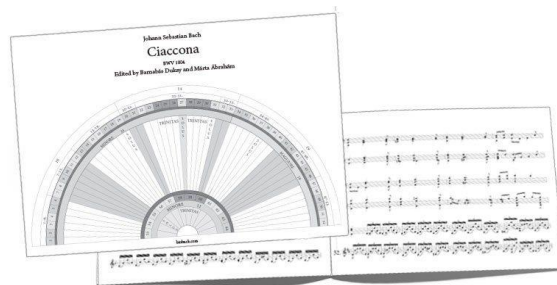

[Out of space](#) (1:29)
© 2020 Hunnia Record

Ábrahám Márta – Dukay Barnabás: Excerpts From Eternity

(2019)

Bach, Johann Sebastian: Ciaccona - gyakorló kotta

BWV 1004

Szerkesztette: Ábrahám Márta-Dukay Barnabás

Dukay Barnabás versei

Dukay Barnabás: ...az envém, és értem van... (es mío y ...)